

[Weikop.]

landet over bliver opmærksom på, at de kan få værdifuld, måske også til tider for dem i de mindre byer virkelig kostbar kunst — jeg regner et kunstværk for kostbart for en lille by, hvis det koster 50 000 eller 100 000 kr. — og at de kan få 75 pct. af anskaffelsessummen dækket, så vil kommunerne rykke frem, og det tillægger jeg en ganske overordentlig stor betydning.

Naturligvis må man lægge vægt på, at det er jo ikke de 75 pct. af pengene, det alene drejer sig om. Det helt afgørende er, at det er virkelig kunst, der kommer ud til folket, virkelig kunst, der kommer ud til byerne. Og dér kan der selvfølgelig godt opstå den situation, at man på visse lokale områder her i landet har udpeget en kunstner, eller der er et kunstværk, man synes vældig godt om, men som, når det skal prøves, ikke er så lødigt, at det kan vinde kunstfondets bevågenhed. Der kan måske godt derved opstå en vis utilfredshed, men jeg er temmelig sikker på, at det også vil have, hvad man kan måske kalde for en vis opdragende betydning rundt omkring i landet både i kommuner og i mindre stæder, at man søger også selv at få øje på, hvor god kunst er. Derfor synes jeg, at dette lovfor-slag, som nu bliver til lov, tjener et godt formål, og jeg vil på det konservative folke-partis vegne gerne anbefale det.

Helga Pedersen: Da den foreliggende betænkning kun på temmelig sparsom måde giver udtryk for den meget indgående udvalgsbehandling, der har fundet sted, og kun i ringe omfang giver oplysning om de vigtige problemer, der har været fremdraget, synes jeg, det kan være rimeligt at fremsætte et par betragtninger om lovforslaget i dets nu foreslåede form.

Jeg har været tilfreds med de meget udførlige oplysninger, som udvalget har fået om fondenes hidtidige virke, og jeg er ikke i tvivl om, at vi her står over for bevil-linger, hvor vi kan være sikre på, at der er ydet noget for pengene. Jeg synes også, at bevillingerne er passende fordelt, for så vidt angår Statens kunstfond, mellem stats-lige bygninger og anlæg, kommunale bygninger og anlæg og andre bygninger og anlæg, og samtidig fordelt således, at mange forskellige arter anlæg og bygninger er

kommet i betragtning og blevet forsynet med udsmykninger af vidt forskellig art. Den studietur — kan vi vel kalde det — som udvalget har foretaget med besøg på Risø, Lyngby politistation, Frederiksborg stats-skole, Nordre Kapel på Vestre Kirkegård og mange andre steder, gav os et stærkt indtryk af på den ene side denne spredning af kunsten og på den anden side muligheden for på denne måde at bringe kunsten og kunstglæden ud til stadig større befolkningkredse. På baggrund heraf måtte udvalgets opgave jo navnlig være at lægge rammen om den mest hensigtsmæssige administration af de to fonde.

Jeg tror, at de ændringsforslag, vi er nået frem til, betegner forbedringer i forhold til det fremsatte lovforslag. Det må være rigtigt fortsat at lade udsmykning af eksisterende bygninger og anlæg være undtagelsen, og det er bedst at lade dette få udtryk i lovtæksten, således som det sker i det nu foreslåede stk. 2 i § 1.

Udvalget har beskæftiget sig en hel del med kommunernes muligheder for at få del i fondsmidlerne, og fremtidens regel bliver en fast tilskudsprocent på 75. Det er nok administrativt en fordel, at der ikke skal handles med de enkelte kommunale myndigheder om, hvor meget kommunen økonomisk kan klare, men for at kunstfondet kan gøre nytte, skal det være kendt for kom-munerne og andre interesserede.

Den højtærede minister har erklæret, at man i ministeriet er klar over, at det næppe giver kendskab nok, at købstad- og landkommunerne er repræsenteret i bestyrelsen. Der tiltrænges en virkelig oplysningskam-pagne, og man påtænker at sende en pjece ud som supplement til årsberetningen. Jeg ville tro, at forståelse hos presse og fjernsyn kunne bidrage væsentligt på dette felt. Ligeledes har den højtærede minister været inde på, at en sådan pjece kunne omtale fondets virksomhed som rådgiver med hen-syn til valg af kunstnere og kunstværker o. s. v. i anledning af en påtænkt udsmyk-ning. Jeg er ikke klar over, om den højt-ærede minister her tænker på udsmyk-ninger, hvortil der ikke ydes støtte, det vil sige på en selvstændig rådgivervirksomhed for fondets bestyrelse. Jeg må erkende, at jeg ikke havde tænkt mig, dette kunne falde inden for lovens rammer; men da jeg